

Eén ding

Vele dingen. Net als Martha kunnen we soms ons bezorgd en onrustig zijn over vele dingen (Luk. 10:38-42). Zullen we op tijd klaar komen waar we mee bezig zijn? Zullen we het kunnen vinden met andere medewerkers of scholieren? Zullen we gezond blijven en niet misschien dezelfde ziekte krijgen als vader, moeder of anderen? Zullen we ons kunnen kleden zoals we graag willen? Zal er dit jaar genoeg zijn voor ons levensbestaan? Zal ik werk, passend werk kunnen vinden? Dreigt er ontslag? En als we niet oppassen, gaan onze bezorgdheid en onze ongerustheid over in vrees.

Eén ding ontbreekt. Het eerste wat we bedenken moeten, is dat we de Heer Jezus moeten volgen, om rustig te kunnen zijn zoals Hij. Maar hoe kan dit? De rijke jongeling kon het niet, want hij wilde niet loslaten waar zijn hele hart aan hing (Luk. 18:23). Om de Heer Jezus te kunnen volgen, moet men zichzelf en alles waarop men steunt, loslaten en overgeven aan Hem. Op Hem kunnen we vertrouwen. In Zijn werk kunnen we rusten; aan Zijn Persoon ons toevertrouwen. En dan gaan we, net als Bartimeüs, met onze ogen op de Heer Jezus gericht, met blijdschap onze weg.

Eén ding weten. We zijn niet zo gauw tevreden. Zo maar ineens de Heiland op Zijn woord te geloven, vinden we vaak te gemakkelijk. Maar lees dan eens de geschiedenis van de blindgeborene. Godsdienstige mensen, belangrijke personen vielen hem lastig. Maar hij ging niet in op al de vragen. Hij zei alleen maar zo eenvoudig: 'Eén ding weet ik, dat ik blind was en nu zie' (Joh. 9:25). Dáár gaat het toch maar om. Heb ik om ontferming geroepen en ben ik tot de Heer Jezus gegaan met mijn blindheid, dan heeft Hij geantwoord: 'word ziende' en de schellen zijn mij van de ogen gevallen.

Eén ding nodig. Als we met vele dingen bezig zijn, draven we heen en weer, met de beste bedoelingen, maar we hebben geen tijd om te luisteren. We komen er dan zelfs gemakkelijk toe om aanmerkingen te maken op anderen, die in stilte aan Zijn voeten willen luisteren naar de Heer en Zijn Woord, omdat ze zich niet óók druk maken als wij. We moesten eens tot onszelf inkeren en vragen of ons dienen zich niet wat veel beweegt om ons 'ik'. Dan zullen we in evenwicht komen. Dan hebben we het goede deel uitgekozen. Nee, we zullen dan zeker het dienen van de Heer en de Zijnen niet nalaten, maar we zullen anders dienen.

Eén ding begeren. Dit kunnen we echter niet uit onszelf. We moeten erom bidden, volhardend bidden. De psalmist heeft gezegd: 'Eén ding heb ik van de HEERE verlangd' (Ps. 27:4). En wat had hij verlangd? Al de dagen van zijn leven in Gods gemeenschap te vertoeven, in het huis van de Heer te wonen en daar Zijn lieflijkheid te zien en in Zijn tempel de gedachten van God te onderzoeken. Vooral met het oog hierop moeten we God vragen ons kracht te geven. En God is een 'Hoorder van het gebed'.

Eén ding doen. We hebben soms heel wat Bijbelkennis opgedaan. Maar zijn we er dan? De apostel Paulus heeft gezegd: 'Eén ding [doe ik]: terwijl ik vergeet wat achter is en mij uitstrek naar wat vóór is, jaag ik naar het doel: de prijs van de hemelse roeping Gods in Christus Jezus' (Fil. 3:14). We moeten ons niet tevreden stellen met de dingen te weten en te kennen, we moeten ze ook doen. Het 'ding' dat door gebed ons bezit is geworden, moeten we in actie brengen. Wat is dat ding? Vergeten wat achter ons is en ons uitstrekken naar het toekomstige.

Dat deed de apostel Paulus ook. Wat lag er veel achter hem, wat als mens zo veel waarde voor hem had! Maar nu hij de Heer Jezus had leren kennen, hield hem maar één ding bezig: Hem tegemoet gaan. 'Ik strek mij uit'. Energiek wendde hij zich af van het oude en greep naar het nieuwe. 'Ik jaag'. Actief liep hij in de richting van het doel; niet slechts passief zich verblijvend over de heerlijke roeping die zijn deel was, maar met zijn hele wezen spande hij zich in het doel te bereiken. Beslistheid en volharding hebben we nodig, als we onze roeping kennen. Beslistheid om waardig die roeping te wandelen; volharding om niet te vertragen of te verslappen, maar krachtig voort te gaan op de weg naar het heerlijk einddoel.

J.N. Voorhoeve